

Księga Psalmów

Psalm 106

1. Alleluja. Wyznawajcie JAHWE, boć dobry, bo na wieki miłosierdzie jego. 2. Któż wysłowi możliwości PANSKIE? Da w posłuch wszystkie chwały jego? 3. Błogosławieni, którzy strzegą sądu, a czynią sprawiedliwość na każdy czas. 4. Wspomni na nas, JAHWE, w upodobaniu ludu twego, nawiedź nas przez zbawienie twoje, 5. abyśmy oglądali dobra wybranych twoich i rozweselili się weselem ludu twego: abyś był pochwalon z dziedzictwem twoim. 6. Zgrzeszyliśmy z ojcy naszymi, niesprawiedliwieśmy czynili, nieprawość popełnili. 7. Ojcowie naszy w Egipcie nie zrozumieli dziwów twoich, nie pamiętali na wielkość miłosierdzia twego. I drażnili, gdy wstępowali w morze, w morze czerwone. 8. I wybawił je dla imienia swego, aby okazał możność swoją. 9. I sfukał morze czerwone i wyschnęło, i przewiódł je przez głębokości jako przez puszcza. 10. I wybawił je z ręki tych, którzy ich nienawidzieli, i wykupił je z ręki nieprzyjacielskiej. 11. I okryła woda te, którzy ich ciążyli: jeden z nich nie został. 12. I uwierzyli słowom jego i wysławiali chwałę jego. 13. Prędko odprawili, zapomnieli uczynków jego a nie czekali rady jego. 14. I byli zjęci chciwością na puszczy, i kusili Boga na miejscu bezwodnym. 15. I dał im prośbę ich, i przepuścił nasycenie na dusze ich. 16. I rozdrażnili Mojżesza w obozie, Aarona, świętego PANSKIEGO. 17. Otworzyła się ziemia i pożarła Datana, i okryła zbór Abironów. 18. I zapalił się ogień w ich zborze, płomień popalił grzeszniki. 19. I uczynili cielca przy Horeb, i kłaniali się rycinie. 20. I przemienili chwałę swą w podobieństwo cielca jedzącego trawę. 21. Zapomnieli Boga, który je zbawił, który czynił wielkie rzeczy w Egipcie, 22. dziwy w ziemi Cham, straszne rzeczy na czerwonym morzu. 23. I rzekł, że je miał wytracić: by był Mojżesz wybrany jego nie zastawił się w przełomieniu przed oczyma jego, aby był odwrócił gniew jego, żeby ich nie wytracał. 24. I za nic sobie nie mieli ziemie pożądlivej, nie wierzyli słowu jego. 25. I szemrali w namiotach swoich, nie słuchali głosu PANSKIEGO. 26. I podniósł rękę swoją na nie, aby je położył na puszczy. 27. Ażeby porzucił nasienie ich między narody i rozproszył je po ziemiach. 28. I poświęcili się Beel Fegorowi, i jedli ofiary umarłych. 29. I wzruszyli go ku gniewu wynalazkami swemi, i zstał się w nich większy upadek. 30. I stanął Finees, i ubłagał, i przestała porażka. 31. I poczytano mu ku sprawiedliwości, od narodu do narodu aż na wieki. 32. I wzruszyli go ku gniewu u wód sprzeciwieństwa, i utrapiony był Mojżesz dla nich. 33. Że rozdrażnili ducha jego i wyraził usta swymi. 34. Nie wygładzili poganów, o które im był JAHWE rzekł. 35. I pomieszali się z pogany, i nauczyli się uczynków ich. 36. I służyli rycinom ich, i zstało się im na upad. 37. I ofiarowali syny swoje i córki swoje czartom. 38. I wylewali krew niewinną, krew synów swoich i córek swoich, które ofiarowali rycinom Chananejskim. I splugawiona była ziemia krwiami 39. i zeszpecona ich uczynkami, i cudzołożyli w wynalazkach swoich. 40. I rozgniewał się JAHWE zapalczywością przeciw ludowi swemu, i obrzydził sobie dziedzictwo swoje. 41. I podał je w ręce poganom, i panowali nad nim, którzy je mieli w nienawiści. 42. I ciążyli je nieprzyjaciele ich, i byli

uniżeni pod rękami ich. **43.** Często je wybawiał, ale oni do gniewu go przywodzili radami swymi i poniżeni byli dla nieprawości swoich. **44.** I widział, kiedy byli uciśnieni, i wysłuchał ich modlitwę. **45.** I wspomniał na testament swój, i żał mu było według wielkości miłosierdzia swego. **46.** I dał je na miłosierdzie, przed oczyma wszystkich, którzy je byli poimali. **47.** Wybawże nas, JAHWE Boże nasz, a zgromadź nas z narodów, abyśmy wyznawali imieniowi twemu świętemu, a chlubili się w chwale twojej. **48.** Błogosławiony JAHWE Bóg Izraelski od wieku aż na wieki, a niechaj rzecze wszytek lud: Stań się, stań się!

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.